

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

Osoba tjedna je Marino Frost, bjelovarski umjetnik koji živi svoj san u New Yorku. Rođen u Bjelovaru kao Marino Mraz, odlazi u SAD 1989. godine, gdje postaje priznati glazbenik i multimedijски umjetnik. Po dolasku u New York koristi prezime Frost, što je direktni prijevod njegovog prezimena na Engleski. Tako postaje umjetničkim imenom Marino Frost. Kasnije, po dobivanju američkog državljanstva, i službeno u Americi uzima prezime Frost. Vlasnik je studija za snimanje glazbe »Stardust«, u kojem snimaju mnogi poznati svjetski i hrvatski umjetnici. Trenutno, osim rada na novim pjesmama, sa svojom timom radi na velikom multi-medijalnom projektu »Mission of Love«. U zadnjom tjednu mjeseca studenog ove godine Marino nam opet dolazi u Bjelovar u posjet!

U kom trenu je počeo vaš san o Americi, i kako ste ga odlučili ostvariti?

Takve aspiracije su počele kod mene jako rano, u ranom djetinjstvu. U mom slučaju je to bilo otkad me sjećanje služi. Još sam kao klinac svima pričao kako ću ići u Ameriku i postati »pjevač«, imao sam to već zacrtano u svom spiritualnom kodu. Na ostvarenju sam počeo raditi isto tako odvajkada, otkad znam za sebe... Htio sam kod kuće samo završiti osnovnu i srednju školu. No, nažalost, poslije srednje škole morao sam izgubiti još i 13 mjeseci na vojsku, (od koje

sam se pokušavao osloboditi na sve načine, ali nisam uspio). U to vrijeme je vojska bila obavezna. Nikad nisam bio na frekvencijama vojski i oružja, no nisam ih se uspio otarasiti. Tako da sam otišao u tu vojsku i svirao tamo cijeli svoj vojni rok, uglavnom za civile. Poslije toga sam bio spreman i slobodan za odlazak u Ameriku i onda je bilo samo pitanje najboljeg trenutka za to. Tako je i bilo! Poslije povratka iz JNA svirao sam svuda okolo i čim mi se ukazala prva najbolja prilika, ja sam je iskoristio i otišao u New York.

Odmalena ste svirali. Jeste li već i tad razmišljali o svom studiju, ili je to došlo kao jedan logičan nastavak vlastitog razvoja?

Studijskim snimanjem sam se počeo baviti od svoje 17-te godine. Prvo je to krenulo od snimanja pjesama s akustičnom gitarom na obični mali kazetofon dok sam još bio klinac, od svoje 13-te, 14-te godine, pa nadalje. Onda smo kasnije, dok sam imao 17 godina, išli u Zagreb u »pravi studio«. Poslije sam kupio i svoju prvu više-kanalnu tehniku za snimanje s kojom sam snimao u podrumu obiteljske kuće i na taj način napravio svoj PRVI studio za snimanje. Tamo sam, uz osnovne sprave za snimanje, imao i sve instrumente za regularni band. Onda sam snimao i sam sebe trenirao »kako se to radi«, učio i napredovao... No, sve je to bilo sa svrhom da bih mogao komponirati i aranžirati svoje pjesme, a onda ih i snimiti. Nisam u to vrijeme niti pomišljao imati »pravi profesionalni studio« jednog dana. Ja sam se smatrao muzičarem, a ne snimateljem, a tako je i dan danas. Ja sam se počeo baviti snimanjem samo zato da ne bih morao zavisiti od drugih kad je pitanju kreacija vlastitih pjesama. To je tehnički dio posla koji mi dođe kao nužno zlo. Istu tu percepciju imam i danas. Ton majstore sam uvijek dijelio na tehničare (one kojima je tehnika bliska), i umjetničke (koji se oslanjaju na osjećaj). Ja sam po tom pitanju definitivno u ovoj drugoj skupini.

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

Nakon što sam se doselio u New York 1989. godine, stvari su neočekivano tekle drugim tokom. Nisam uopće niti pomišljao da bih otvarao profesionalni studio u Americi. No, igrom slučaja, jedan od prvih ljudi koje sam upoznao po dolasku u New York imao je u svojoj kući kompletnu opremu za profesionalni studio. Tamo je to privremeno ostavio jedan naš zajednički prijatelj, inače klavijaturista s kojim sam već do tada odsvirao par svirki. Vlasnik opreme je originalno želio otvoriti studio, no zbog spleta okolnosti i njegovog partnera koji je bio nekompetentan, ti planovi su mu otpali. Tu sam ja onda uletio i ponudio mu da otkupim kompletnu opremu od njega, pod uvjetom da mi sve to proda na kredit. On je pristao i to je bilo to! Kasnije su mi obojica (i vlasnik opreme, i vlasnik kuće) postali i najbolji prijatelji. S vlasnikom kuće sam dogovorio da kod njega u kući otvorimo studio, pa mi je on postao i prvi partner. On je isto kupio dio opreme, a sredio je i kompletnu zvučnu izolaciju. Rentu nismo plaćali pošto je to bilo kod njega u kući. Na taj način sam imao sve potrebne komponente za studio, a da nisam potrošio niti »prebite pare«. Pa zar može bolje za početak?

Vremenom se ta lokacija pokazala neadekvatnom zbog udaljenosti od New York-a, (oko sat i pol vožnje u jednom smjeru). Onda sam našao drugog partnera za studio u gradu i potom sam se preselio tamo. S njim sam započeo rad na svom trećem studiju. No, to se sve slabo odvijalo. Potom sam 1992. pronašao novu lokaciju (koja je izvrsna) i otvorio sam svoj studio bez ikakvih partnera. Od tada do danas sam tu na toj istoj lokaciji. Vremenom sam poboljšavao i zvučnu izolaciju u studiju, a i opremu. Već dugo godina imam vrhunsku sviračku opremu u studiju, a i vrhunsku opremu za snimanje.

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

MULTI-MEDIJALNI KONCEPT S VLASTITOM IDEOLOGIJOM

Puno radite na projektu »Mission of love«. O čemu se radi?

»Mission of Love« (Misija Ljubavi) je misija poboljšanja i unaprjeđenja ljudskog života u spiritualnom i materijalnom obliku. To je multi-medijalni koncept s vlastitom ideologijom, koju podržavaju razni oblici umjetnosti. Da bi postigao svoj cilj podizanja nivoa svijesti, projekt koristi i promovira ljubav kao najviši stadij pozitivne energije.

»Mission of Love« se sastoji od tri najmoćnije ne-materijalne sfere: filozofije, spiritualnosti i umjetnosti. Filozofsko-spiritualna strana projekta zasniva se na kolekciji principa pod nazivom »Principles of Eternal Truth« (Principi Vječne Istine). Ti principi su osnova opsežnog učenja zvanog »Timeless Wisdom« (Bezvremena Mudrost), što je ujedno i ideologija »Mission of Love«. Umjetnička strana svojom atrakcijom kroz multi-umjetničke oblike predstavlja i podržava ideologiju projekta.

Začetak globalnog uspjeha bilo bi osnivanje umjetničke kolonije, koja bi bila posvećena misiji projekta. Ta kolonija bi kreirala, inspirirala i privlačila svojim plemenitim radom i namjerama. Takva umjetnička kolonija bila bi i produktivno jezgro projekta, koje bi svojim rezultatima ujedno i financijski doprinosilo projektu. To jezgro bilo bi smješteno u objektu koji bi, uz uvjete za vlastiti rad i postojanje, imao i uvjete za stanovanje onih koji bi bili uključeni u projekt. Također, tu bi postojale i prostorije gdje bi se održavala raznolika javna događanja kao što su muzički koncerti, umjetničke izložbe, spiritualna i filozofska predavanja, itd.

Namjera projekta je postizanje što većeg broja svojih sljedbenika, što bi vremenom preraslo u pokret. Na taj način »Mission of Love« dobio bi i veliku moć i utjecaj, te postao svjetionik pozitivnih promjena na globalnom nivou.

Koje su komponente projekta i kako je dosad primljen u javnosti?

Glavna komponenta projekta je ideologija. Razne vrste umjetnosti prate tu ideologiju. Tako da tu postoji moja muzika, pa digitalne grafike, slike, fotografije, pisani tekstovi, objavljene knjige, videa... Sve to su stvarali razni ljudi koji su uključeni u projekt. Što se muzike tiče, sa mnom rade vrhunski muzičari koji su svirali sa puno poznatih zvijezda, kao sa Stingom, Tinom Turner, sa Herbie Hancock-om, Jimi Hendrix-om, itd. Prateće vokale mi pjevaju ženske koje pjevaju sa Mariah-om Carey, a imam i gospel zbor kada trebam masivne vokale. U ekipi imamo na

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

raspolaganju i fenomenalni big band orkestar od 20 ljudi, najbolji koji sam ikada čuo. Taj orkestar vodi moj prijatelj Steve Muntyanu, koji ima dva završena konzervatorija muzike, za violinistu i za dirigenta. Imamo u ekipi više ljudi sa završenim doktoratima, magisterijima i fakultetima iz različitih oblasti. Tu su profesori, videografi, kompjuteraši, pravnik, puno umjetnika, itd...

Imao sam preko 900 emitiranja svojih TV interview-a na 8 TV stanica i 21 TV program gdje pričam o projektu, njegovim komponentama i idejama. 2/3 tih emisija su bile dužine sat vremena, a 1/3 njih pola sata. Video isječke iz tih emisija možete vidjeti na mojem [Youtube kanalu](#).

Koncept projekta je jednostavan, pošto se temelji na ljubavi, te podizanju i unaprjeđenju svijesti. Samim tim većina ljudi to odmah podržava, ali uvijek se nađu i oni negativci koji nastoje diskreditirati taj rad. A mnogi ljudi se pak boje promjena, premda i pozitivnih. Imaju svoju »zonu komfora«. Mada znaju da im trenutno stanje nije dobro, te da su oni ti koji prvi stalno kukaju protiv toga, ali boje se promjena i još uvijek se drže svoje »sigurne zone komfora« i ne žele je mijenjati. Boje se svake promjene! E, pa takvi se onda bune protiv svega što i miriše na promjenu, pa koliko god to bilo pozitivno za njih. Tu je ljudski faktor u pitanju. Onda takvi izmišljaju i traže »nešto negativno« u našem projektu.

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

IMA POSLA ZA 25 SATI DNEVNO, 8 DANA TJEDNO

Na čemu trenutno radite?

Ovaj projekt je graditelj mnogih dimenzija, a samim time je i ogroman i zahtjevan. To je Pandorina kutija bez dna. Čim završiš jednu komponentu, već te čekaju drugih pet. I sve tako u krug... No, to je tako, ja se ne žalim, nego dapače, uživam u svemu tome. Nema ništa ljepše nego kad radiš nešto izuzetno plemenito, nesebično, zdravo, produktivno i lijepo, a sve to je još i praćeno sa raznim vrstama umjetnosti. Uz to znaš da radiš na nečemu što donosi puno ljubavi i dobra cijelom svijetu unaokolo. Onda ti ništa nije teško, a i najveći problemi se lakše prebrode... Viši stadij svijesti je kad staviš druge ispred sebe, svog ega i koristoljublja. To je stadij kad se pitaš – što mogu napraviti za druge, umjesto što mogu dobiti za sebe. Snaga ljubavi je nešto što u sebi nosi neiscrpnu pozitivnu energiju i onda se sve na kraju ipak pozitivno riješi.

Sada je došlo vrijeme za nove strukture, koje se trebaju izdignuti iznad starih, najmoćnijih struktura i institucija koje mnogi danas uzimaju zdravo za gotovo. Došlo je vrijeme za nove

strukture koje trebaju biti bazirane na novim, pozitivnim principima i standardima, a da su pri tom uzdignute iznad koncepta granice, podjele i mržnje. Sve strukture koje su zasnovane na podjelama i konfliktima, vremenom će starjeti i odumrijeti. Ovaj projekt je u potrazi za istinom, a istina je samo jedna. Baziran na jedinstvu i harmoniji, »Mission of Love« koristi ljubav kao svoje pogonsko gorivo, vodilju i krajnji cilj. Kao presudni faktor za svoju svrhu i djelovanje je ideologija projekta. Kao što sam već prije spomenuo, ona se zasniva na knjizi od 500 Principa spiritualne filozofije koju sam napisao pod nazivom »Principles of Eternal Truth« (Principi Vječne Istine). Sada trenutno radimo na nadopuni te knjige, koja će uskoro izaći u novom izdanju. To je izuzetno važna komponenta projekta, vjerojatno i najvažnija.

Nadalje, tu su nove TV emisije i dokumentarci koje pripremamo. U tom smjeru je interesantno reći da je nedavno kod mene u studiju bila i ekipa dokumentarnog programa HTV-a, koja je došla napraviti interview sa mnom za njihovu novu internacionalnu dokumentarnu seriju o neverbalnoj komunikaciji. To je ista ekipa koja je radila seriju »U potrazi za Markom Polom«. Ta serija je fenomenalno napravljena i do sada je dobila 12 međunarodnih nagrada, uključujući i zadnju, s najpoznatijeg filmskog festivala na svijetu u Cannesu. A kad obave sva svoja putovanja po svijetu, onda će montirati i prikazivati tu novu seriju o neverbalnoj komunikaciji u Hrvatskoj i u još 40-tak zemalja. To će vjerojatno biti negdje krajem ove godine. Uglavnom, ja sam im dao interview u vezi projekta koji radim, energija, svijesti... Svirao sam i uživo gitaru, onako iz zezanja... A uz mene, gosti dokumentarca bili su i dva moja prijatelja koji rade sa mnom u ekipi. Basista iz originalnog banda Jimi Hendrixa, Ace Hall, s kojim sam svirao 4 godine sve do smrti bubnjara grupe, Ditto Edwards-a. Njih dvojica su svirali s Hendrixom godinu i pol sredinom šezdesetih u New Yorku. Mene su zvali da obnove band 2009, nakon čega sam ja svirao gitaru i pjevao s njima umjesto Hendrixa. Uz Acea, gost im je bio i Dr. Jim Graves, koji je govorio o novom nivou svijesti do kojeg čovječanstvo dolazi. Dr. Graves je inače moja desna ruka za spiritualnu granu projekta. Mislim da će ta serija biti izvrsna i rado gledana u zemljama Europe i Azije, baš kao i ona o Marku Polu.

Uz sve to, naravno, radim i snimam nove pjesme. Pripremamo velike koncerte i predstave vezane uz »Mission of Love«. Ima tu posla za 25 sati dnevno, 8 dana tjedno. Velika je stvar da smo nedavno dobili i status neprofitne organizacije. To se u Americi dosta teško dobije, a kad jednom to imaš, onda imaš pravo i na razne beneficije i fondove.

REALNOST I DOBROTA DUŠE SU PRESUDNI

I za kraj – što biste poručili mladim ljudima u Hrvatskoj i Bjelovaru, koji su možda na prekretnici, i htjeli bi ostvariti svoje snove kao i vi nekada, ali nisu sigurni kako?

Pa, već prvi savjet na početku je – ja se nikad nisam vidio na nikakvoj »prekretnici«. To je jako važno već na samom početku! Ja sam oduvijek znao šta želim i radio najbolje što sam mogao da idem u tom smjeru koji sam si zacrtao i da uspijem na tom putu. Samim tim, nisam imao nikakve »prekretnice«. ZNAČI, kako ćeš negdje uopće i ići ako ne znaš svoj cilj? Kako ćeš si odrediti smjer kretanja i raditi na tome, ako ne znaš ŠTO hoćeš i ŠTO nećeš!? Prvo se dogovoriš sam sa sobom što je cilj, a onda napraviš neki svoj RACIONALAN plan. Uvijek moraš imati i varijantu B ako nešto zaškripa, a i varijanta C je jako dobrodošla! Hahaha... Svoj plan treba realno sagledati iz svih kutova, a najbolji recept je staviti se u perspektivu treće, nezavisne osobe koja te treba prosuditi i »kupiti« ili »ne kupiti«. Istina je jako važan čimbenik u tom procesu, a realnost i dobrota duše su presudni. Prečica nikad nije dobra. Duži, ali pravi i sigurni put je uvijek bolja i sretnija varijanta, koliko se god to na prvi pogled doimalo lošije. Biti sam sebi najrigorozniji sudac je recept za postizanje vlastite kvalitete. Ako te potom drugi sude i najoštrije, već ti to legne puno blaže i bezbolnije, jer imaš jak sustav vrijednosti. Ali, najvažnije i iznad svega je biti dobar i pošten čovjek! I ako u sve to dodaš ljubav kojom zračiš i širiš je oko sebe, svijet će to prepoznati, cijeniti i uvijek ti svaka vrata otvoriti!

{clgallery}images/stories/osoba_tjedna/2014/Studeni/Marino_19_11/G1/{end-clgallery}

Ace Hall

Gabriela Solomon

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 19 Studeni 2014 10:31 - Ažurirano Četvrtak, 20 Studeni 2014 08:56

Crystal Guzman